

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Kladně – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. dubna 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Mgr. Zdeňka Výcha a Jiřího Černého

takto:

obžalovaný

O B

narozený [REDACTED] v Roudnici nad Labem, okres Litoměřice, trvale bytem [REDACTED]
č.p. [REDACTED], adresa pro účely doručování [REDACTED]
Kladno,

je vinen, že

1) dne 5. 1. 2024 v době od 18:10 hodin do 18:20 hodin na adrese náměstí Krále Vladislava č.p. 8 v obci Velvary, okres Kladno, před dalšími 3 osobami, po předchozí slovní rozepři udeřil hlavou poškozeného J [REDACTED] S [REDACTED] do oblasti nosu, čímž mu způsobil zlomeninu nosních kůstek s dislokací, v důsledku čehož byl poškozený v běžném způsobu života omezen na dobu nejméně 10 dnů bolestmi poranění na dotek, při smrkání a při mimice obličeje,

tedy

jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jednak dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

2) v blíže nezjištěné době v lednu 2024 u rybníka v obci Velvary, okres Kladno, ve dvou případech vykonal s nezletilou poškozenou A [REDACTED] Š [REDACTED], narozenou [REDACTED], soulož, přestože si byl vědom toho, že nezletilá A [REDACTED] Š [REDACTED] je mladší 15 let,

tedy

tedy vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod bodem 1) přečiny ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2) zločin pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za výše uvedené trestné činy a dále za provinění vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno b), c) trestního zákoníku a loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku, kterými byl uznám vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež ze dne 28. 3. 2024, sp. zn. 4 Tm 3/2024, podle § 187 odstavec 1 a § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon tento trest odkládá na zkušební dobu v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Podle § 82 odstavec 3 trestního zákoníku se mu ukládá přiměřená povinnost ve zkušební době nahradit podle svých sil způsobenou škodu.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestním opatření z rozsudku Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež ze dne 28. 3. 2024, sp. zn. 4 Tm 3/2024, jakož všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, Orlická 2020/4, Praha 2 - Vinohrady, škodu ve výši 3 044 Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému J. S., narozenému 5. 9. 2007, bytem náměstí Krále Vladislava 1, Velvary, náhradu nemajetkové újmy ve výši 26 376 Kč.

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu se mladistvý O. B., narozený [REDACTED], **zprošťuje obžaloby**, která mu kladla za vinu, že dne 3. 5. 2023 okolo 20:00 hodin v parku Jiráskovy sady v Litoměřicích, na lavičce v blízkosti dětského hřiště, vykonal s nezletilou poškozenou K. D., narozenou [REDACTED], soulož, přestože si byl vědom toho, že nezletilá K. D. je mladší 15 let,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění

1. Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný skutkový děj popsany pod body 1 a 2 výrokové části rozsudku, když obžalovaný v tomto rozsahu učinil prohlášení viny, které bylo dle § 206c odstavec 4 trestního řádu přijato.
2. Pokud jde o právní kvalifikaci těchto skutků, soud se ztotožnil s obžalobou, že obžalovaný v prvním případě svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinů ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, jelikož poškozenému úmyslně ublížil na zdraví a zároveň se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, v případě skutku druhého, kdy obžalovaný s nezletilou A. Š. vykonal soulož, přestože si byl vědom toho, že je mladší 15 let, se jedná o zločin pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku. Všech těchto trestných činů se obžalovaný dopustil již jako dospělý pachatel, přičemž těmito porušil zájem společnosti na ochraně zdraví, klidného občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek a na ochraně dětí mladších patnácti let před předčasnými zkušenostmi s různými formami pohlavního styku, které by mohly narušit jak jejich mravní, tak tělesný vývoj.
3. Při ukládání druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života

Shodu s prvopisem potvrzuje K. [REDACTED] P. [REDACTED]

a k možnostem jeho nápravy. Konkrétní závažnost posuzované trestné činnosti je dána intenzitou útoku obžalovaného vůči poškozenému J. S., kterému obžalovaný dokonce způsobil lehkou újmu na zdraví, v případě druhého skutku zejména konkrétním věkem poškozené nezletilé. Pokud jde o pohnutku obžalovaného, nepochybně šlo v obou případech o projev jeho nezdrženlivosti a K osobě obžalovaného bylo zjištěno z opisu z evidence rejstříku trestů, že zde má dva záznamy jako mladistvý, v jednom případě ale již vykonal trestní opatření obecně prospěšných prací, tudíž soud k tomuto odsouzení nepřihlížel. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež ze dne 28. 3. 2024, sp. zn. 4 Tm 3/2024, mu bylo jako mladistvému za provinění vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno b), c) trestního zákoníku a loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku uloženo podmíněné trestní opatření odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců se stanovením zkušební doby v trvání osmnácti měsíců. Jelikož se obžalovaný nyní posuzované trestné činnosti dopustil ještě před vyhlášením uvedeného odsuzujícího rozsudku bylo namístě postupovat podle pravidel stanovených v § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, tedy uložit souhrnný trest. *Souhrnný trest totiž soud ukládá, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek (doručen trestní příkaz) za jiný jeho trestný čin, spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbývala podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším.* Státní zástupkyně navrhla v závěrečné řeči uložit obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody v trvání 32 měsíců s tím, že výkon tohoto trestu bude odložen na zkušební dobu 36 měsíců, když vycházela z toho, že obžalovanému bylo navíc prokázáno i spáchání provinění pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku. Soud za stavu, kdy obžalovaného v tomto bodu obžaloby zprostil, jak bude pojednáno v odstavci 9 odůvodnění tohoto rozsudku, dospěl k závěru, že bude postačující bude navýšení původní sankce o dalších čtrnáct měsíců, tedy na celkovou výměru měsíců třiceti, když na straně jedné zohlednil zejména počet útoků, kterých se obžalovaný dopustil, na straně druhé hodnotil ku prospěchu obžalovaného jeho postoj u hlavního líčení, pokud tento prohlásil vinu a činů litoval. Soud neměl důvod měnit druh trestu, tedy podmíněný trest odnětí svobody, proto jeho výkon odložil na zkušební dobu v trvání třiceti šesti měsíců. Zároveň mladistvému uložil přiměřenou povinnost ve zkušební době nahradit podle svých sil trestnými činy způsobenou škodu. Zároveň byl podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež ze dne 28. 3. 2024, sp. zn. 4 Tm 3/2024, stejně jako všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbývala svého podkladu. Již uplynulá zkušební doba z předchozího odsouzení se samozřejmě do nově stanovené zkušební doby započítává. Tento druh trestní sankce umožní soudu po dostatečně dlouhou dobu sledování dalšího chování obžalovaného, v případě, že ve zkušební době povede již řádný způsob života, zejména se nedopustí další trestné činnosti, rozhodne o jeho osvědčení, v opačném případě by mohl soud rozhodnout případně i o výkonu uloženého trestu.

4. Pokud jde o náhradu škody či nemajetkové újmy, soud v případě prvního skutku vyhověl řádně vyčíslenému návrhu obou poškozených subjektů (Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, J. S.), neboť neměl o výši způsobené škody i odpovědnosti obžalovaného za ni žádné pochybnosti.
5. S ohledem na prohlášení viny obžalovaným ohledně skutků uvedených ve výrokové části rozsudku, se soud při provádění důkazů zaměřil na další skutek, který byl v obžalobě obžalovanému kladen za vinu. Obžalovaný se měl dle obžaloby jako mladistvý pachatel dopustit provinění pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku tím, že dne 3. 5. 2023 okolo 20:00 hodin v parku Jiráskovy sady v Litoměřicích, na lavičce v blízkosti dětského hřiště, vykonal s nezletilou poškozenou K. D., narozenou [redacted], soulož, přestože si byl vědom toho, že nezletilá K. D. je mladší 15 let.

6. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení doznal, že měl skutečně s poškozenou sex, pokud jde o její věk, ptal se jí na něj, ona mu sdělila, že jí je už šestnáct let.
7. Nezletilá poškozená K [REDACTED] D [REDACTED] v přípravném řízení uvedla, že potkala mladistvého, se kterým si povídala na lavičce v parku, potom se spolu „vyspali“, a to u lavičky v křoví. Jednalo se z její strany o dobrovolnou soulož. Mladistvého znala již z dřívějška, byli kamarádi. Bratr mladistvého, D [REDACTED] B [REDACTED] určitě věděl, jaký je její věk, pokud jde o mladistvého, neví, zda mu tehdy řekla, kolik je jí let, domnívá se ale, že to věděl od svého bratra.
8. Soud vyslechl u hlavního líčení jako svědka D [REDACTED] B [REDACTED], který uvedl, že K [REDACTED] D [REDACTED] zná asi rok. Kolik jí je let, řekl bratrovi až tehdy, kdy věc už řešila policie, tento to předtím nevěděl. Pokud se svědek pohyboval v partě, ve které byla i poškozená, jeho bratr a nimi ven nechodil, na poškozenou se ho neptal. O tom, že se bratr měl s poškozenou sejit, vůbec nevěděl.
9. Státní zástupkyně své závěry o vině obžalovaného dovozovala dle odůvodnění obžaloby z výpovědi poškozené nezletilé K [REDACTED] D [REDACTED], která potvrdila oboustranně dobrovolnou soulož s tím, že mladistvému sdělila svůj věk, přičemž její věk znal i bratr mladistvého, který měl taktéž potvrdit, že mladistvému byl znám věk poškozené. K tomu může soud uvést, že nemá žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný vykonal soulož s poškozenou, které v té době bylo toliko čtrnáct let a pět měsíců, tudíž se jednalo o osobu zákonem chráněnou, ostatně mladistvý to ani nepopíral. Po objektivní stránce tak byla skutková podstata provinění dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku nepochybně naplněna, ovšem jiná byla důkazní situace, pokud jde o stránku subjektivní, tedy úmysl obžalovaného. Pohlavní zneužití je úmyslným trestným činem, tudíž se vyžaduje srozumění pachatele s tím, jaký je skutečný věk osoby, s níž pohlavní styk vykonává. Jak bylo výše uvedeno, obžalovaný popřel, že by mu tehdy byl znám věk poškozené, sexuální styk s touto vykonal v jednom jediném případě, přičemž předtím nebyl s poškozenou v užším vztahu, který by mu umožňoval získat podrobnější poznatky o poškozené, např. o tom, zda chodí ještě do základní školy, kdy má narozeniny apod. Poškozená navíc ve své jediné procesně použitelné neuvedla, že by o svém věku mladistvého informovala, tuto jeho vědomost dovozovala toliko z toho, že její věk znal jeho bratr, kterého s tím seznámila. Na přímý dotaz, zda mladistvému v Litoměřicích řekla, kolik jí je let, uvedla, že si to nepamatuje, také nepotvrdila, že by mladistvý věděl, kam chodí do školy. Soud za takového důkazního stavu proto u hlavního líčení vyslechl D [REDACTED] B [REDACTED], o kterém se poškozená zmínila jako o osobě, která určitě její věk znala. Tento výpověď ve prospěch obžalovaného, že mu před předmětnou událostí o věku poškozené nic neřekl, k tomu došlo až později, když věc již řešila policie. Soud za tohoto důkazního stavu, kdy nepřihlížel k obsahu úředních záznamů o podání vysvětlení, které byly pořízeny před zahájením trestního stíhání mladistvého, ke kterému došlo dne 20. 2. 2024, nemůže vyslovit jednoznačný závěr, že mladistvému byl v době, kdy došlo mezi ním a poškozenou k sexuálnímu styku, znám věk poškozené. Součástí spisu je také fotografie poškozené pořízená dne 5. 5. 2025, přičemž dle soudu dle ní taktéž nelze jednoznačně dovodit, že se jedná o osobu, které ještě 15 roků nebylo, a že by tedy musel obžalovaný bez pochybností rozpoznat, že se jedná o dívku, která je, jak se říká, ještě pod zákonem. Pokud soud neprovedl takový důkaz, který by jednoznačně obžalovaného usvědčoval ze znalosti přesného věku poškozené, nemohla dospět závěru, že byla skutková podstata trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 naplněna. Mladistvému lze snad vytknout jeho lehkovážnost, s kterou přistupuje k vedení pohlavního života, pokud v tomto konkrétním případě bez zábran provozoval sex s dívkou, o které téměř nic nevěděl, což však samo o sobě ještě není trestné. Za daného stavu musel soud nutně uplatnit pravidlo in dubio pro reo, **jehož obsahem je požadavek, že není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného, kdy ani vysoký stupeň podezření sám o sobě ještě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok. Trestní řízení**

totiž vyžaduje ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost“. Odsuzující rozsudek tedy může být vynesena až tehdy, pokud byly odstraněny všechny důvodné pochybnosti o vině obžalovaného, přičemž není-li vina plně prokázána, musí být obžalovaný zproštěn obžaloby, neboť nedokázaná vina má stejný význam jako dokázaná nevina. Proto bylo rozhodnuto v případě tohoto skutku o zproštění mladistvého obžaloby dle ustanovení § 226 písmeno b) trestního řádu, jelikož v žalobním návrhu vymezené jednání nebylo možno podřadit pod žádnou skutkovou podstatu uvedenou ve zvláštní části trestního zákoníku, jak tomu bylo v tomto konkrétním případě, a to konkrétně z důvodu, že nebyla naplněna skutková podstata zažalovaného trestného činu (v tomto případě provinění) po subjektivní stránce.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež rozhoduje nadřízený krajský soud – Krajský soud v Praze – soud pro mládež.

Kladno 25. dubna 2025

JUDr. Ivo Poštolka, v. r.
předseda senátu